

OR (O-Erra): «Volíem innovar en alguns aspectes del so, però mantenint l'essència de les nostres cançons»

Parlem amb la banda mallorquina, que presenta el tercer disc, en què compten amb la col·laboració d'artistes com Joan Dausà o Mireia Flores | «Ànima» és el darrer avançament del projecte, que estrenem amb un 'lyric vídeo' especial per a l'ocasió

OR | Pau Font

Els manacorins **OR (O-Erra)** publiquen divendres el tercer disc. Abans, però, estrenem la inèdita "Ànima" que, acompanyada d'un *lyric vídeo* exclusiu per a l'ocasió, parla d'un procés de cura interna. **OR (O-Erra)** canta a deslliurar-se de la sensació d'estar enclaustrat '*en una gàbia que no té ni pany ni clau*', alçant el vol des de les pròpies cendres. Així, tot volant, podrà arribar a una altra òrbita, des d'on ho pugui veure tot '*des d'una altra perspectiva*'. La cançó és un avançament d'aquest *Imaginari* (Blau, 2021) que està a punt de veure la llum i que es podrà escoltar en concert, per primera vegada, el proper 2 d'abril a Manacor -amb totes les entrades exhaurides-, i a Lloseta el 9 d'abril.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=t_c3SE3Fdtk

Després de *Carretera i manta* (Blau, 2018) i *En veu baixa* (Blau, 2019), les noves cançons incorporen subtils dosis d'electrònica i mantenen una llum característica, però deixen anar més d'una crítica. Ens ho explica el cantant del grup, Pau Franch.

El nou treball, 'Imaginari', té més electrònica que els treballs anteriors. A què respon aquesta evolució?

La veritat és que nosaltres ja teníem ganes d'enfocar la producció una mica més cap a aquest món de l'electrònica i els sintetitzadors, i seguir experimentant per aquest camí. Temps enrere, quan vam començar, teníem moltes influències del rock català clàssic, amb referents com **Sopa de Cabra** o **Lax'n'Busto**. Però arriba un punt en què com artista vols anar una mica més enllà. És per això que ens hem fixat en corrents més actuals - o si ho prefereixes, més *mainstream*- del panorama internacional, com els que puguin representar **Rosalía**, **Billie Eilish** o **Coldplay**, i hem mirat d'enfocar la producció per aquí.

Potser ara han perdut protagonisme les guitarres, però les cançons continuen mantenint una energia similar a la dels anteriors discos.

Exacte. Volíem innovar en alguns aspectes del so, però mantenir l'essència de les nostres cançons. Podríem dir que el tarannà d'**OR** es manté constant des del començament del grup.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=T7AhNyMj8J8>

El primer senzill i clip de l'àlbum, "Vint-i-quatre", és molt optimista i lluminós. Per què l'heu triat?

Perquè creïem que era justament la més diferent de tot el que hem estat fent fins ara. Vam pensar que ja que estem apostant per un canvi de sonoritat, doncs anem a mostrar el més diferent que tenim. Una mica com una petita provocació perquè els nostres seguidors l'escoltin i pensin: "Ostres, què han fet?".

Per què heu posat de títol del disc 'Imaginari'?

Un dels objectius d'aquest disc era intentar fer cançons amb lletres on cadascú, cada oient, se pugui montar la seva propia història i crear-se un imaginari propi. D'aquí ve el nom.

És el tercer disc que publiqueu en quatre anys.

Anem fent. Ara en aquest treball no nos vam marcar cap fita, com sí que vam fer en el segon, que va sortir just un any després del primer perquè volíem deixar del tot de banda les versions i fer-nos un repertori completament propi. Amb *Imaginari*, el procés ha sigut més relaxat. No hem tingut cap pressa i hem pensat: quan tinguem prou cançons que valguin la pena i estiguin prou treballades i madures, treurem el disc. Ha sigut un procés més mastegat i pausat.

Al segon senzill, "Respira", hi ha apareix Joan Dausà. Per què vau pensar en ell?

Amb en **Joan** no ens coneixíem. L'admirem moltíssim, i quan vam fer aquesta cançó ens imaginàvem com podia quedar la seva veu. Va accedir de seguida i li n'estem superagraïts.

I a la mateixa cançó hi ha una altra col·laboració, la de Mireia Flores, cantant dels Ombra.

Amb na Mireia sí que hi tenim relació de molts anys. Quan vam posar parts en castellà a la cançó, nos va fer ganes que hi cantés ella. Vaig intentar escriure en castellà i em va sortir en aquesta cançó. Abans mai no ho havia fet.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=yqsiJG04wvY>

En aquesta cançó us heu inspirat en la crisi dels refugiats al Mediterrani. A "Titelles" ataqueu aquells qui us volen fer callar i crideu a plantar cara. I a "Cançó de bressol" retrateu un país sense reis ni gàbies. Com és que aquest disc us ha sortit tan crític?

La raó és tot el que ha anat passant en aquests temps. Fins ara eren temes que no nos havíem atrevit a tocar. Per nosaltres són temes una mica delicats, i no volíem en cap cas agafar-nos-ho a la lleugera. Ho volíem mastegar tot una mica més abans de fer-ne cançons. Però el tema dels refugiats... Que entri cert partit que no vull nomenar en es parlament balear, nos va fer sentir que

tot això era necessari explicar-ho en cançons. Arriba un moment que se t'infla la vena del coll i ho has de deixar anar.

La "Cançó de bressol" posa un punt final preciós al disc.

Si te som sincer, aquesta no havia d'entrar en el disc. Havia de formar part d'un recopilatori de cançons de bressol que preparava Blau, i que finalment ha quedat interromput per la pandèmia. I ja que la teníem i ens agradava, la vam incloure. Té certa continuïtat amb la resta de cançons, no se despenja massa del que és tot *Imaginari*.

Us hem de dir OR o O-Erra?

Amb els dos primers discos hi havia una mica de confusió i no quedava del tot clar. Ara sí, som **OR (O-Erra)**. El nom ve de les inicials del grup de versions que teníem anteriorment, Onion Rabitt.